

Sag anlagt den 8. november 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-393/02)

(2002/C 323/39)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. november 2002 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. Tufveson og M. França, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik ikke har opfyldt sine forpligtelser i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF⁽¹⁾ af 7. juni 1999 om indførelse af en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervsvirksomhed, der er omfattet af direktiverne om liberalisering og om overgangsforanstaltninger, og til supplerung af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Gennemførelsesfristen udløb den 31. juli 2001.

⁽¹⁾ EFT L 201 af 31.7.1999, s. 77.

Sag anlagt den 11. november 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-398/02)

(2002/C 323/40)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. november 2002 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Valero Jordana og M. Konstantinidis, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991⁽²⁾, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger i kraft for at sikre anvendelsen af direktivets artikel 4, 9 og 13 i forhold til affaldsdepotet La Bañeza.
2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af artikel 9 i direktiv 75/442/EØF: Selv om de spanske myndigheder som svar på åbningsskrivelsen og den begrundede udtalelse har gjort gældende, at affaldsdepotet La Bañeza blev godkendt i 1979-1980, og at det opfyldte de fastsatte betingelser, har myndighederne imidlertid ikke fremsendt nogen kopi af den pågældende godkendelse. Endvidere er det Kommissionens opfattelse, at når disse oplysninger ikke er blevet meddelt, skyldes det enten, at tilladelsen ikke findes, og såfremt den findes, opfylder tilladelsen ikke betingelserne i artikel 9 i direktiv 75/442/EØF.

Desuden bortfalder forpligtelsen til at indhente en tilladelse først i det øjeblik, affaldsdepotet endeligt lukkes eller forsegles. Ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse var affaldsdepotet La Bañeza imidlertid stadig i drift, idet man afventede færdiggørelsen af affaldsbehandlingscentret i San Román de la Vega.

- Tilsidesættelse af artikel 4 i direktiv 75/442/EØF: Selv om de spanske myndigheder hævder at have truffet forskellige forberedende foranstaltninger for at »forbedre« de utilstrækkelige betingelser for det pågældende affaldsdepot, er depotet alligevel stadig i drift, og dets mangelfulde tilstand medfører en gradvis forringelse af miljøet og alvorlige problemer for den befolkning, der lever omkring depotet.

- Tilsidesættelse af artikel 13 i direktiv 75/442/EØF: Selv om bilag II til direktiv 75/442/EØF i medfør af direktivets artikel 14 i direktiv 1999/31/EF⁽³⁾ ikke umiddelbart finder anvendelse på eksisterende affaldsdepoter, indeholder bilaget dog en angivelse af, hvad der kontrolleres ved de regelmæssige inspektioner, der henvises til i artikel 13 i direktiv 75/442/EØF. De spanske myndigheder har hverken efterkommet opfordringen til at fremsende nærmere oplysninger om de gennemførte inspektioner eller ført bevis for, at de er overholdt. Selv i svaret på den

begrundede udtalelse har de ikke kommenteret dette forhold.

(¹) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

(²) EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

(³) EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

Sag anlagt den 12. november 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-402/02)

(2002/C 323/41)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. november 2002 anlagt sag mod den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Patakia og D. Martin, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 89/48/EØF (¹) og direktiv 92/51/EØF (²) samt til artikel 39 EF, idet den ikke har etableret en procedure for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for så vidt angår adgangen til erhvervet som speciallærer for offentligt ansatte inden for dels sygehusvæsenet, dels lokaladministrationen, og idet den har opretholdt nationale bestemmelser og en praksis for Komitéen for sidestillelse af eksamensbeviser, hvorefter der ikke tages hensyn til vandrende arbejdstageres erhvervs erfaring.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Et erhverv er lovreguleret i en medlemsstat, som omhandlet i direktiv 89/48 og 92/51, såfremt det er tilladt dér, og det er forbeholdt de personer, som opfylder de ved lov fastsatte betingelser, som direkte eller indirekte fastlægger ordningen for det pågældende erhverv at optage og udøve erhvervet i den pågældende medlemsstat. Det er herved uden betydning, at adgangen til et tilsvarende erhverv inden for den private sektor eller i organisationerne ikke er underlagt de samme betingelser. Der er heller ikke retligt belæg for den påstand, som de franske myndigheder har fremsat i deres svar på den begrundede udtalelse, og hvorefter et erhverv kun er »lovreguleret«, hvis det i en generel retsforordning er bestemt, at der til udøvelsen af det pågældende erhverv kræves et eksamensbevis. Eftersom direktiv 89/48 og 92/51 regulerer adgangen til det lovregulerede erhverv som speciallærer for offentligt ansatte inden for dels sygehusvæsenet, dels lokaladministrationen, påhviler det

de franske myndigheder at iværksætte en procedure til gensidig anerkendelse af eksamensbeviser erhvervet i andre medlemsstater, som forudsat i de to direktiver.

Den ordning for sidestillelse af eksamensbeviser, som uden hensyntagen til direktiv 89/48 og 92/51 er fastsat i dekretter, er udelukkende baseret på en vurdering af de eksamensbeviser, der fremlægges af indehaverne heraf, og det er ikke foreskrevet, at der skal tages hensyn til den erfaring, som måtte være opnået gennem udøvelsen af erhvervet, for at kompensere for eventuelle forskelle med hensyn til varigheden eller indholdet af de uddannelser, for hvilke eksamensbeviserne er udstedt. Medlemsstaterne er imidlertid forpligtede til at tage hensyn til ansøgerens eventuelle erhvervs erfaring med henblik på sidestillelse af et eksamensbevis, der er udstedt i en anden medlemsstat, og med henblik på adgangen til det pågældende lovregulerede erhverv.

(¹) Rådets direktiv 89/48/EØF af 21.12.1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19, s. 16).

(²) Rådets direktiv 92/51/EØF af 18.6.1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF (EFT L 209, s. 25).

Sag anlagt den 12. november 2002 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige

(Sag C-405/02)

(2002/C 323/42)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 12. november 2002 anlagt sag mod Det Forenede Kongerige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Patakia og Karen Banks, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/42/EF (¹) af 7. juni 1999 om indførelse af en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervs virksomhed, der er omfattet af direktiverne om liberalisering og om overgangsforanstaltninger, og til supplerende af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser, idet den ikke har sat de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger.